

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 7:
Forslag til lov om ændring af værnepligtsloven og lov om værnepligtens opfyldelse ved civilt arbejde. (Ændring af reglerne om udelukkelse af straffede værnepligtige, delvis ændring af Værnepligtsnævnets funktion og sammensætning, udvidelse af fristen for ansøgning om overførelse til civilt arbejde m.v.). Af indenrigsministeren (Thorikild Simonsen). (Fremsat 7/10 98).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Lotte Bundsgaard (S):

I Socialdemokratiet mener vi, det er godt, at vi med dette lovforslag ændrer grænsen for, hvor lang straf man må have, før man udelukkes fra forsvaret. I dag er grænsen 5 måneders ubetinget fængsel, det foreslås nedsat til 30 dage.

Vi mener også, det er positivt, at der lægges op til, at de tidligere straffede fordeles bedre rundt i landet. I forsvaret er der i dag problemer med tidligere straffede, der er kommet ind for at aftjene deres værnepligt. De tidligere straffede har gentagne gange ifølge rapporten om kriminelle værnepligtige i forsvaret givet anledning til disciplinære problemer. Derudover kan det ifølge forretningsudvalget for værnepligtige i forsvaret være skadende for kammeratskabet mellem de værnepligtige, hvis flere eksempelvis voldsdømte aftjener deres værnepligt på samme kaserne.

I Socialdemokratiet mener vi ikke, at det skal forfølge én hele livet, at man er trådt lidt ved siden af. Mange kan godt aftjene deres værnepligt alligevel. På den anden side skal enkelte tidligere straffede ikke have lov til at ødelægge uddannelsen og kammeratskabet blandt de værnepligtige. Derfor mener vi som sagt, at det er en god og velafbalanceret ændring af loven.

Ændring af Værnepligtsnævnets funktion er også indeholdt i lovforslaget. Det vil gå fra rutinesager til i højere grad at behandle klagesager. Det vil betyde en enklere sagsbehandling og en mindre ressourcekrævende administration. En hurtigere sagsbehandling vil være til gavn for såvel samfundet som de værnepligtige. I Socialdemokratiet kan vi også bakke op om, at Værnepligtsnævnet udvides med to medlemmer. Vi mener, at det er godt, at der

kommer mere politisk bredde i Værnepligtsnævnet, men især mener vi, at det er godt, at forretningsudvalget for værnepligtige i forsvaret får en plads i nævnet.

Forretningsudvalget for værnepligtige i forsvaret gør et stort stykke arbejde i dagligdagen – et arbejde, der kommer både forsvaret og den enkelte værnepligtige til gode. Det er et godt og et nødvendigt signal, vi sender ved at give de værnepligtige plads i nævnet.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi kan tilslutte os, at fristen for at søge civilt arbejde udvides fra 4 til 8 uger, da det giver de værnepligtige bedre tid til at overveje, om de vil søge civilt arbejde. Vi kan derfor i Socialdemokratiet tilslutte os forslaget.

Karen Rønde (V):

En arbejdsgruppe vedrørende kriminelle værnepligtige i forsvaret konkluderede i maj 1994, at forsvaret ikke har noget kriminalitetsproblem, men derimod problemer i relation til trivsel og integration, ligesom der består disciplinære problemer. Rapporten påviser, at gruppen af tidligere straffede værnepligtige har en overhyppighed af militære sanktioner sammenlignet med ustraffede værnepligtige.

Hærens Operative Kommando har udtalt til arbejdsgruppen, at det betragtes som signifikant for enheder, som modtager et stort antal straffede, at forholdet ofte giver anledning til disciplinære problemer. Og det forhold, som igen skaber uro i enhederne, besværliggør den samlede tjeneste og får dermed indflydelse på det uddannelsesmæssige udbytte. Muligheden for at foretage en mere jævn fordeling af de tidligere straffede er i dag ikke til stede.

I rapporten om kriminelle værnepligtige i forsvaret fra september 1996 vurderes det endvidere, at udviklingen i værnepligtstjenestens karakter og nedsættelsen af tjenestetiden har forstærket behovet for at overveje en ny udelukkelsesgrænse henset til de vanskeligheder, som straffede værnepligtige efter forsvarets erfaringer giver anledning til.

Det har bl.a. fra forsvarets myndigheders side været anført, at den nuværende udelukkelsesgrænse på 5 måneders ubetinget fængsel er for høj.

Tidligere straffede værnepligtiges overtrædelser af den militære straffelov giver anledning til ressourcspild og forstyrrelser af værnepligtsuddannelsen. På den anden side vil en automatisk udelukkelse af tidligere straffede

føre til en udelukkelse af et stort antal personer, som ikke ville give anledning til militære straffe og disciplinære sager under værnepligtstjenesten.

Ukendskab til de værnepligtiges eventuelle forstraffe indebærer en væsentlig risiko for, at et uacceptabelt antal tidligere straffede koncentrerer på samme tjenestesteder, hvorved der opstår en yderligere risiko for en uhensigtsmæssig fordeling på enheder og funktioner.

Yderligere har det været fremhævet, at ukendskab til eventuelle straffe svækker ledelsens muligheder for at yde en særlig støtte til netop disse værnepligtige, hvis der måtte være behov derfor.

Forsvaret skal også påtage sig resocialiserende opgaver, dog er det vigtigt at understrege, at det ikke er og ikke må blive en af hovedopgaverne for forsvaret.

Da vi i Venstre lægger stor vægt på forsvaret og landets behov for en velfungerende og veluddannet pligtstyrke, støtter Venstre bl.a. nedsettelsen af udelukkelsesgrænsen. Hermed vil den den straffedes adgang til at aftjene værnepligt også i højere grad bero på en konkret vurdering.

Vi støtter også, at det nuværende system, hvorefter Kriminalregisteret automatisk indberetter visse straffeoplysninger om alle værnepligtige fra 17 til 32 år, erstattes af et system, hvorefter straffeoplysninger kun stilles til rådighed, når det konkrete behov foreligger.

Venstre ser derfor positivt på lovforslaget.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Da den Konservative ordfører, hr. Hans Engell, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende:

Forslaget er en genfremstilling, og Det Konservative Folkeparti kan i lighed med behandlingen i februar give tilsagn om støtte til forslagens gennemførelse.

Forslaget bygger på anbefalinger fra en arbejdsgruppe i Forsvarsministeriet, og de tiltag, der lægges op til, sigter alle på en forbedring og effektivisering af vores værnepligtstjeneste.

Ved førstebehandlingen i februar pegede både hr. Søren Jørgensen og hr. Helge Adam Møller på et problem, vi ser i forslaget, nemlig hvem der skal have oplysninger om de forskellige strafforhold.

Som det blev understreget ved den lejlighed, lægger vi vægt på, at sådanne oplysninger kan videregives til den umiddelbart foresatte i en-

hederne, nemlig kompagnichefen, der sidder med det daglige direkte ansvar for en styrke mellem 100 og 140 mand. Med det ansvar, der påhviler en kompagnichef i dag, er det helt naturligt, at vedkommende har alle relevante oplysninger, som gør, at chefen kan tilrettelægge tjenesten og fordelingen af opgaverne på den for alle mest hensigtsmæssige måde og med skyldig hensyntagen til eventuelle problemer. Dette spørgsmål vender vi gerne tilbage til under udvalgsarbejdet, men vi kan i øvrigt tilsige en hurtig behandling gennem Folketinget.

Villy Søvnald (SF):

At bære våben er en alvorlig sag. På samme måde som det er en alvorlig sag at deltage i internationale fredsbevarende indsatser. Derfor er det selvfølgelig afgørende, at forsvaret fastholder det hovedformål at være forsvar.

Det, der er opgaven i denne her sag, er jo at veje to hensyn i forhold til hinanden. Det ene hensyn, jeg lige har nævnt, og så det hensyn, der hedder, at mennesker, der har lavet kriminalitet, kan resocialiseres.

Vi synes, der er megen fornuft i det her forslag. Vi vil støtte det, som det ligger.

Det, vi lægger vægt på, er, at der skal laves en konkret vurdering i forhold til en udelukkelses sag. Og vi forstår en konkret vurdering – men det vil vi spørge til i udvalgsarbejdet – sådan, at det netop er en konkret vurdering, og det betyder, at det, at vi nu sætter en grænse, der er lavere, ikke automatisk betyder en udelukkelse. Det er en meget konkret vurdering, i forhold til den opgave det er at deltage i forsvarets opgaver.

Vi er også meget tilfredse med, at der bliver en udvidet frist ved ansøgningen om overførsel til civilt arbejde. Vi er også tilfredse med, at der er mulighed for en større spredning i forsvaret af mennesker med en kriminel fortid.

Så var der en række andre ting, vi synes også var interessante at diskutere i forhold til værnepligtige. Det er sådan, at de værnepligtiges forretningsudvalg har fremlagt en stribe af forslag med ønsket til, hvordan de fremover skal forrette deres tjeneste.

Når det er vigtigt at nævne det over for indenrigsministeren, er det, fordi det her også er en bemyndigelseslovgivning, der giver ministeren bemyndigelse til at fastsætte lønforhold osv. Og dér er det værd at fremdrage, at de værnepligtige gentagne gange har peget på, at de ikke finder det rimeligt – og det er vel et for-

ståeligt standpunkt – at de skulle betale for indkaldelse af værnepligtige ved at gå ned i løn. Jeg synes, det er forståeligt. Hvis nu man overvejer, om der var andre faggrupper, der ville synes, at det var retfærdigt, vil jeg tro, at svaret var nej.

På samme måde ligger der en række ønsker i forhold til arbejdsmiljø, i forhold til sygesikring osv., og jeg synes, det er vigtigt, at vi også inddrager de ting i diskussionen om de værnepligtige, netop når vi har med en bemyndigelseslov at gøre.

Vi har så også lyst til på et andet tidspunkt at rejse en lang diskussion om værnepligten, men det vil jeg ikke trætte indenrigsministeren med i dag.

Christian H. Hansen (DF):

Da vores ordfører ikke kan være til stede, idet han er optaget af et andet møde, skal jeg blot meddele følgende:

Dansk Folkeparti ser positivt på, at man strammer betingelserne, forstået på den måde at man bruger straffeloven og bruger straffetester og lign. i forbindelse med adgang til forsvaret.

Der er et spørgsmål, jeg gerne vil have lov til at stille til ministeren. I lovforslaget står der i sidste del noget om tilskud til militærnægterorganisationer. På hvilket grundlag mener ministeren, at der er rimelighed i, at man giver tilskud til sådanne militærnægterorganisationer? I Dansk Folkeparti finder vi ikke nogen særlig grund til dette.

Afslutningsvis skal jeg sige, at vi vil følge lovforslaget positivt og kan støtte det, og vi ser frem til en positiv udvalgsbehandling.

Arne Melchior (CD):

Det er jo en spændende og næsten festlig dag i dag. Dels er der jo sat ny danmarkshistorie eller ny folketingsrekord i, hvor længe et lovforslag med den begrænsede tæthed, ordførerne dér har, har kunnet trække debatten ud om PET, som var i formiddag og i eftermiddag.

Men nu i de to efterfølgende ting ser vi også et særsyn. Vi oplever, at i et spørgsmål om flygtninge og udlændinge skal Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet åbenbart stemme sammen med sådan et parti som CD og så i øvrigt flertallet af andre partier. Det er jo ikke helt sædvanligt.

Og nu har vi her til behandling et forslag om værnepligten, hvor minsandten CD skal stem-

me sammen med SF, og muligvis kommer der også andre overraskelser i resten af ordførerrækken. Ja, det er meget sjovt og meget glædeligt på en måde.

Jeg kan oplyse, at CD kan støtte forslaget.

Jeg har som forberedelse læst debatten, som var ved førstebehandlingen ved den tidligere fremsættelse i februar i år. Dér var langt fra alle partier repræsenteret. Jeg hæftede mig selvfølgelig ikke mindst ved, at hele to konservative talere ved denne lejlighed var oppe med forslag om, at kompagnicheferne skal kunne få oplysninger om tidligere straffede personer i deres kompagni. Og det vækker bestemt CD's store interesse. Jeg vil gerne være med til at dyrke sagen og høre ministerens holdning til det. Jeg har endnu ikke kunnet finde på, at der kunne være noget i vejen med det, men at det snarere vil have positive konsekvenser. Men altså det vil vi godt dyrke med positivt fortegn.

I øvrigt skal jeg kun sige, at vi glæder os særligt over, at oplysninger om tidligere straffe i fremtiden kun skal gives vedrørende personer, som de facto bliver indkaldt og ikke vedrørende hele personkredsen i aldersgruppen, og det synes vi bestemt er en positiv ting. Vi kan tilsige støtte og en hurtig færdiggørelse af dette forslag.

Anders Samuelsen (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører på dette område ikke kan være til stede, skal jeg fremsætte følgende:

Der er grund til at understrege, at lovens mulighed for at udelukke tidligere straffede fra at aftjene værnepligt under alle omstændigheder er udtryk for en afvejning. På den ene side skal der tages hensyn til, at tidligere straffede skal tilbage i samfundslivet, og værnepligten er – i hvert fald indtil videre – en del af den danske hverdag, men resocialiseringssynspunktet må på den anden side ikke føre til, at hensynet til de øvrige værnepligtige og til kvaliteten af værnepligtsuddannelsen tilsidesættes. Det er en balance, og kun tiden kan vise, om den stramning, der lægges op til, er det rigtige valg. Derfor bør forsvarrets myndigheder løbende følge udviklingen og virkningen af den nye bestemmelse og på et passende tidspunkt gøre rede for de indhøstede erfaringer.

Under alle omstændigheder er der tale om, at der kan rejses en udelukkelsessag, ikke at der skal. Der er således ikke nogen automatik over for den enkelte, men tale om en mulighed for at

stramme praksis. Den støtter vi fra radikal side i høj grad ud fra et ønske om, at uddannelses-systemet inden for forsvaret bliver mere effektivt og mere motiverende for dem, der skal igennem det.

Derudover blot en enkelt bemærkning om den ændring af lov om civil værnepligt, som samtidig som § 2 indgår i lovforslaget. Fra radikal side er vi meget tilfredse med, at den 4-ugers-frist, som hidtil har været gældende, når man skulle beslutte sig for at blive militær-nægter, nu udvides til en 8-ugers-frist. Det indebærer, at fuldstændig tilfældige ting som sommerferie eller lign. ikke bliver afgørende for den enkeltes muligheder for at træffe det rigtige valg. Det betyder ikke blot en mere rimelig beslutningstid for den enkelte, men også at forsvaret som sådan slipper for at skulle tage stilling til konsekvenserne af, at fristen ikke i praksis kunne overholdes. Fristforlængelsen har været et klart ønske fra de civile værnepligtiges side.

Afslutningsvis skal jeg blot understrege, at vi fra Det Radikale Venstres side kan støtte det fremsatte lovforslag.

Søren Søndergaard (EL):

Da Enhedslistens ordfører på området er til stede, skal jeg sige, at vi generelt stiller os positivt over for det her forslag, men vi vil også komme med en kommentar til det aspekt, der omhandler spørgsmålet om straffede. Med hensyn til det forslag, der ligger, om at man kan udelukkes, hvis man er idømt ubetinget straf af mindst 30 dages varighed, vil vi gøre opmærksom på, at selv om det selvfølgelig er alvorligt at få 30 dage, så er der jo meget stor forskel på, hvad man får 30 dage for. Og i hvert fald folk, der har været domsmænd, ved, at et almindeligt småslagsmål uden nogen alvorlig personskade kan give 30 dage.

Efter vores opfattelse skal man have en straf, og når den straf er udstået, så skal det ikke forfølge én længere, medmindre der selvfølgelig er grunde til det – selvfølgelig i gentagelsestilfælde, der kan også være andre grunde, en særlig opførsel, der gør, at det skal have en konsekvens for militærtjenesten, men vi er meget bange for den situation, hvor man permanent eller automatisk udelukker en gruppe af folk.

Fordi netop nogle af de folk, som løber ind i problemer med at blive straffet, er jo måske folk, som har vanskeligheder i normale uddannelsesforløb, folk, som har behov for at komme

i nogle rammer, hvor der dels er overskuelige regler, og dels mulighed for at bruge nogle af de kræfter, man besidder.

Når vi læser bemærkningerne, så står der f.eks.:

»Endvidere anfører arbejdsgruppen, at undersøgelser i forsvaret har vist, at chefen for en værnepligtisenhed bruger en stor del af sin tid til administration på gruppen af tidligere straffede.«

Det er jo en meget bred formulering, men omfatter undersøgelsen også en opdeling af, hvad folk er straffet for, eller hvor lange de straffe er? Jeg synes jo, der er stor forskel på, om det er folk, der er idømt en længere straf for gentagende kriminalitet, eller det er folk, der har fået en éngangsdom for et eller andet. Det gør en forskel. Jeg ved ikke, om man i undersøgelsen kan se en forskel, men jeg synes, det er en meget bastant formulering, der er her, der ikke afklarer det problem.

Det gælder også et andet sted i bemærkningerne, hvor det hedder, at efter arbejdsgruppens opfattelse tegner statistikken et billede af en gruppe personer, der har tilpasningsvanskeligheder i et sådant omfang, at rejsning af en udelukkelsessag for et flertals vedkommende vil være relevant for at undgå en forventelig besværliggørelse af tjenesten i tilfælde af de pågældendes indkaldelse.

Hvad er det præcis for en gruppe, man beskriver? Er det igen hele gruppen af straffede, eller er der forskel i længde og type af straf?

Alt i alt er det vores opfattelse, at det her ikke må blive en automatik og der skal lægges afgørende vægt på spørgsmålet om resocialisering, men muligheden, som der ligger i lovforslaget, skal være der. Hvor grænsen så præcis skal gå, kan vi diskutere under udvalgsarbejdet. Men ellers er vi generelt positive over for de ting, der ligger i forslaget.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det må jo være vanskeligt at lave en facitliste, hvis du har fået 30 dages ubetinget fængsel for det ene eller det andet eller det tredje, for der sker jo mange næsten uforudsebare hændelser i menneskelivet, der kan give anledning til, at man kommer for retten og bliver dømt. Det må være mere end vanskeligt.

Jeg anser opgaven for uoverkommelig, men jeg vil især gøre opmærksom på over for hr. Søren Søndergaard, at 30 dage hænger altså

ikke så løst på træerne. Med den mildhed, der stort set præger vores straffelov, og med den yderligere mildhed, som efter min erfaring og iagttagelse præger domstolenes benyttelse af strafferammerne, da skal der altså være sket ganske alvorlige ting for at blive idømt 30 dages ubetinget fængsel, og derfor synes jeg, at hr. Søndergaard måske tager lidt for let på den sag.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg tror, at hr. Arne Melchior undervurderer effekten af den debat, der har været i de senere år om volds kriminalitet, og hvad den betyder for domstolenes praksis.

Jeg kan selvfølgelig ikke gå ind i et konkret eksempel, for jeg har selv været domsmand i faktisk to tilfælde, hvor der er blevet idømt 30 dages fængsel for vold i forbindelse med en diskoteksfest, der bestod i, at én var blevet slået, og hvor der ikke var sket varig personskade eller personskade, der krævede hospitalsindlæggelse eller længere lægelig behandling.

Så der er strammet meget op på det område, men det afgørende og det, vi vel kan blive enige om, er, at der i dette forslag ikke ligger en automatik, men en vurdering.

Tom Behnke (FP):

Før at samle op: Hvor de to foregående talere havde en lille dyst, så læser jeg forslaget sådan, at sessionen kan udelukkes, og det vil sige, at det er kun det, der er udgangspunktet for vurderingen. Det er i øvrigt en vurdering, hvor man så skal se på, om det begrundes en nærliggende fare for, at det kan give anledning til disciplinære vanskeligheder eller besværliggørelse af tjenesten. Det synes jeg nok er en rimelig rund formulering.

Vi har i Fremskridtspartiet den opfattelse, at det er helt i orden, at vi på nuværende tidspunkt laver den opstramning og går fra de 5 måneder og så ned til 1 måned. Man kan sige, at grunden til, at den kommer på nuværende tidspunkt, måske kunne hænge sammen med, at der ikke er et voldsomt behov for værnepligtige i forsvaret. Tværtimod er antallet af værnepligtige jo efterhånden blevet droslet noget ned, og antallet af frivillige, der gerne vil være værnepligtige, er samtidig blevet større og større. Så der sker jo formentlig ikke ikke det store, ved at man laver denne ændring.

Når vi ser på det her, så er det ud fra, at vi i Fremskridtspartiet har den opfattelse, at de

våben, der er i det samme regiment, i den samme hær, skal pege den samme vej. Det er nu engang meget praktisk, at man ved, hvad det er for nogle folk, man har med at gøre, og at man kan stole på, at når man giver en ordre til et eller andet, så går vi nu engang i den samme retning.

Det er også helt fint for os, at vi med det her lovforslag præciserer, at man så vidt muligt prøver at sikre, at de kriminelle, der så kommer ind i forsvaret, som jo altså så har domme eller straffe, som er lavere end de 30 dages ubetinget fængsel, spredes så jævnt som muligt, så de ikke nogle steder udgør et større problem end andre steder; at man altså i den store sammenhæng får samlet op på dem og får givet dem lidt ryggrad.

Sikkerheden kommer jo specielt på tale, når vi taler om de internationale opgaver. Det er jo dér, man for alvor skal stå prøven, om man nu også er i stand til at klare den opgave, om man er i stand til at gennemføre den, uden at det hele det falder fra hinanden. Så det har selvfølgelig noget med sikkerhed at gøre. Vi er i Fremskridtspartiet overordentlig positive over for forslaget her.

Så har der været talt en del om resocialisering, og det er jo så den del, som har lavet nogle småforseelser, men som godt kan få lov at aftjene deres værnepligt. Jeg ved ikke, om man kan tale om resocialisering i den her sammenhæng, men der er da ingen tvivl om, at det, der er sundt for unge mennesker, hvad enten de har lavet noget småkriminalitet eller ej, er at få lov til at komme ind og aftjene deres værnepligt og få lidt disciplin, lære lidt om ansvar og moral, få noget styrke og få noget mod og lidt selvtillid. Det er der nu engang ingen, der tager skade af, og hvis det så er sådan, at det også kan hjælpe dem, der har lavet lidt smårapserier, så er det jo ganske fint.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg vil gerne sige tak for den overordentlig velvillige modtagelse, dette lovforslag har fået. Jeg kunne godt ønske, at alle de lovforslag, jeg kom med, fik en lige så velvillig modtagelse.

Men jeg vil godt gøre et par enkelte bemærkninger til det, som de forskellige ordførere har sagt. Det var Villy Søvnald, som . . .

Formanden:

Det hedder hr. Villy Søvnald.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

. . . undskyld, jeg skal huske at sige hr.

Hr. Villy Søvnald talte om en konkret vurdering – det er også til en række af andre ordførere – og det er jo en konkret vurdering ved sessionen. Hvis man er utilfreds med den konkrete vurdering, kan den jo altså ankes, og på den måde mener jeg, man har sikret, at man giver alle en ordentlig behandling.

Hr. Villy Søvnald var inde på de civile værnepligtiges forskellige ønsker, og jeg har i og for sig både noteret dem, der er indsendt, og dem, der blev nævnt her, om de så kan imødekommes, er en anden sag; men det er en bemyndigelseslov, og der er ingen tvivl om, at vi selvfølgelig ser på de ønsker, de har.

Så var hr. Christian H. Hansen inde på militærnægtere, der fik støtte. Så vidt jeg har kunnet undersøge det, så er den militærnægterstøtte, som man kommer ind på, den, der gives, når man udstationerer disse militærnægtere i forskellige kulturelle eller samfunds bærende institutioner og lignende, og den kan måske ligne en støtte, men det er deri, det ligger, så vidt jeg har forstået. Men hvis det ikke er tilfredsstillende, skal jeg svare bedre i udvalget.

Med hensyn til hr. Anders Samuelsens bemærkninger om afvejning: Ja, det her har været en afvejning, og den bygger jo altså også på hele det forarbejde, der er gået forud. Så jeg er overbevist om, at såvel militæret som de civile værnepligtige, altså administrationen, vil følge det, vi her vedtager. Og det er jo også rigtigt, som hr. Anders Samuelsen var inde på, at vi har forlænget fristen for de civile værnepligtige fra fire til otte uger.

Så var hr. Søren Søndergaard og også en række andre inde på det med de 30 dage, og hvad man kan straffes for. Ja, det er jo altså ifølgelse straffeloven forskellige ting, men jeg henviser igen til det, jeg sagde før: at det faktisk er en konkret vurdering, som afgør, om de, der har været straffet i 30 dage, alligevel kan blive soldater.

Jeg tror ikke, der var mere at svare på, men ellers møder jeg gerne op i udvalget for at svare. Tak for modtagelsen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
trægtet jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

**5) Første behandling af lovforslag nr. L 9:
Forslag til lov om Det Centrale Personregister.
Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen).
(Fremsat 7/10 98).**

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erling Christensen (S):

Det her forslag om det centrale personregister skal vi også se i forhold til justitsministerens lovforslag nr. L 44 om behandling af personoplysninger, som er førstebehandlet her i Tinget.

For Socialdemokratiet drejer det sig grundlæggende om fortsat at sikre et højt beskyttelsesniveau i forhold til den enkelte borger. Det gælder registerlov, og det gælder CPR. Det skal der ikke være tvivl om.

En menneskealder er nu gået, siden CPR blev oprettet i 1968 forud for kildeskatteloven. Et 30-års-jubilæum med en uændret, men en vældig rummelig lov er dog en sjældenhed her i Tinget.

I Socialdemokratiet kan vi godt støtte og anbefale, at loven med det her forslag gøres tidsvarende og dermed skaber et godt grundlag for særligt kommunerne for at varetage den vigtige folkeregistreringsopgave – også hermed kunne forbedre den private sektors mulighed for at benytte CPR's oplysninger. Jeg tænker her på forsikrings selskabers og bankers mulighed i forbindelse med udbetaling af f.eks. forsikringsbeløb og i forbindelse med dødsbøbeskattningen. Også kreditoplysningsbureauers brug af CPR er reguleret her i loven.

Over for ministeren vil jeg gerne kvittere for den nyttige brugsanvisning, som er tilføjet lovforslaget som bilag. Jeg tænker her på oversigten over væsentlige realitetsændringer i forhold